

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/48/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6622202371
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6622202371.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Evy Dzúrikovej, v právnej veci žalobcov: 1/ A. Y. R., rodená Y., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/XX, XXX XX F., štátna občianka Slovenskej republiky, 2/ A. E. Y., rodená Y., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom O. 2, XXX XX L. - J., štátna občianka Slovenskej republiky, 3/ H. P., rodená Y., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX/XX, XXX XX F., štátna občianka Slovenskej republiky, všetky právne zastúpené: JUDr. A. L., advokátka, H. K. XX, XXX XX Z. proti žalovaným: 1/ H. V., rodená H., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/XX, XXX XX J., štátna občianka Slovenskej republiky, 2/ B. H., rodený H., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/XX, XXX XX J., štátny občan Slovenskej republiky, 3/ U. F., rodená Y., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/XX, XXX XX J., štátna občianka Slovenskej republiky, o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, a že žalovaní 1/, 2/ a 3/ nie sú vlastníckmi nehnuteľnosti, o odvolaní žalovanej 3/ proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 8C/41/2022-81 zo dňa 18.01.2023, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 8C/41/2022 - 81 zo dňa 18.01.2023 vo výrokoch III. a IV. **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaná 3/ **j e p o v i n n á** zaplatiť žalobcom 1/, 2/ a 3/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd rozhodoval o žalobe žalobcov, ktorou sa domáhali určenia, že sporná nehnuteľnosť patrí do dedičstva po poručiteľovi S. Y., nar. XX.XX.XXXX, ktorý bol jeho výlučným vlastníkom v celosti 1/1 v čase svojej smrti dňa XX.XX.XXXX. Súd takto koncipovanej žalobe žalobcov vyhovel (výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaní 1/, 2/ a 3/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom 1/, 2/ a 3/ náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok IV.).

Súd konanie o žalobe žalobcov sčasti určenia, že žalovaní 1/, 2/ a 3/ nie sú vlastníckmi sporného pozemku zastavil (výrok I.). Zároveň rozhodol v tejto časti o náhrade trov konania tak, že súd žalovaným 1/, 2/ a 3/ právo na náhradu trov konania od žalobcov 1/, 2/ a 3/ nepriznal (výrok II.).

Súd na základe vykonaného dokazovania, pričom jednotlivé dôkazy uviedol v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie, dospel k názoru, že žaloba žalobcov, ktorou sa žalobcovia domáhali určenia, že sporný pozemok patrí do dedičstva po poručiteľovi S. Y. je dôvodná, pričom prioritne sa zaoberal posúdením existencie naliehavého právneho záujmu na podanej žalobe. Súd dospel k názoru, že žalobcovia preukázali naliehavý právny záujem na podanej žalobe. V odôvodnení pomerne obsiahlo súd prvej inštancie poukázal na povinnosť strán sporu tvrdiť určité skutočnosti a zároveň tieto skutočnosti aj preukázať, pričom konštatoval, že v prejednávanej veci mali žalobkyne bremeno tvrdenia, že pozemok

(parcela registra "C" evidovaný na katastrálnej mape č. XX/X Záhrada vo výmere 591 m² v katastrálnom území F.) patrí do dedičstva po ich nebohom právnom predchodcovi S. Y., narodenom XX.XX.XXXX, zomrelom XX.XX.XXXX. Žalobkyne 1/, 2/ a 3/ preto museli tvrdiť a zároveň aj predložiť také dôkazy, (uniesť dôkazné bremeno) z ktorých by bolo možné dôvodne usúdiť, že nebohý S. Y. v čase svojej smrti bol výlučným vlastníkom nehnuteľnosti v celosti a že nehnuteľnosť po ňom nezdedil (hoci mal) jeho právny nástupca S. Y. (starý otec žalobkýň 1/ a 2/) a E. Y. (otec žalobkýň 1/ a 2/).

Žalobkyne v konaní dôkazné bremeno udržali, lebo dôkazmi preukázali, že S. Y., ktorého manželka bola U. Z., bol vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej v PKN vl. XXX č. XX/X v celosti a v 1/2 PKN vl. XX (nie predmet sporu), všetko v katastrálnom území F.. V dedičskom konaní pod sp.zn. D XXX/XX D not XX/XX po poručiťovi S. Y., zomrelom XX.XX.XXXX dedili: H. Y. (manželka U. S.) a S. Y. (manželka H. rodená Y.), ktorý zdedil parc. č. XX/X v celosti v PKN vl č. XXX.

V základnom dedičskom konaní sp.zn. D XXXX/XX zdedená nehnuteľnosť parc. č. XX/X nebola prejednaná (poručiťel S. Y., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX).

V náhradnom dedičskom konaní pod sp.zn. D XXXX/XX, G. XXXX/XX po S. Y., narodenom XX.XX.XXXX, zomrelom XX.XX.XXXX znovu nebola prejednaná nehnuteľnosť parc. č. XX/X z PKN vl. XXX hoci iné nehnuteľnosti z tejto pozemkovoknižnej vložky boli prejednané. Z uvedeného vyplýva, že hoci v roku 1954 S. Y., narodený XX.XX.XXXX, zom. XX.XX.XXXX, nehnuteľnosť, ktorá je predmetom tohto konania, pozemok parc. č. XX/X zdedil v celosti; po jeho smrti ju nenadobudli jeho dedičia (žalobkyne 1/ a 2/ vnučky a žalobkyňa 3/ dcéra), čo bolo v konaní nepochybne preukázané, lebo zdedená nehnuteľnosť nebola zahrnutá do súpisu majetku poručiťela. Po smrti otca žalobkýň 1/ a 2/ E. Y. (narodený XX.XX.XXXX, zomrel XX.XX.XXXX) tiež nehnuteľnosť, ktorá je predmetom tohto konania nebola uvedená v súpise aktív poručiťela a ani prededená.

Na druhej strane žalovaní 1/ a 2/ sú podielovými spoluvlastníkmi tejto nehnuteľnosti v spoluvlastníckom podiele každý 1/3-ina na základe dedičského rozhodnutia sp.zn. D XXX/XX (z LV č. XXX) (hoci žalovaná 3/ na pojednávaní predložila rozhodnutie sp.zn. D XXX/XX zo dňa 23.04.1991 po nebohej matke žalovaných 1/ a 2/ E. H., rodenej Y., narodenej XX.XX.XXXX, zomrelej XX.XX.XXXX). Správne číslo dedičského rozhodnutia je sp.zn. G

Okrem toho sú žalovaní 1/ a 2/ podielovými spoluvlastníkmi (spolu so žalovanou 3/) aj na základe osvedčenia o dedičstve sp.zn. XXD XXX/XX, D not XXX/XXXX zo dňa 04.02.2003 po poručiťovi H. Y., narodenom XX.XX.XXXX zomrel XX.XX.XXXX, keďže aj do súpisu jeho aktív bola zahrnutá nehnuteľnosť zapísaná na LV č. XXX BLV 2 v 2/4-inách, parc. č. XX/X záhrada vo výmere 591 m² a ďalšie nehnuteľnosti v ňom uvedené (LV vznikol z P KNV XXX).

Z uvedeného mal okresný súd za preukázané, že žalovaní 1/, 2/ a 3/ nemohli zdediť pozemok, ktorý je predmetom tohto konania, lebo ho nevlastnil ich právny predchodca H. Y., ktorého manželkou bola U., rodená S. a preto nemohol byť zahrnutý do súpisu aktív v čase jeho smrti a prejednaný ako dedičstvo po ňom. Tento pozemok nemohol byť zahrnutý v súpise aktív v dedičskom konaní pod sp.zn. D XXX/XX po poručiťelke E. H. (právnej predchodkyni žalovaných 1/ a 2/), ale ani v ďalšom dedičskom konaní pod sp.zn. XXD/XXX/XX Dnot XXX/XXXX po poručiťovi H. Y., zomrel XX.XX.XXXX (brat žalovanej 3/, žalovaná 1/ bola jeho neter, žalovaný 2/ bol synovec poručiťela).

Na základe zisteného skutkového dospel súd k záveru, že žaloba žalobcov je dôvodná. Vec právne posúdil podľa ustanovenia § 132 ods. Občianskeho zákonníka.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, a keďže žalobcovia mali v spore plný úspech rozhodol, že majú nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/, 2/ a 3/ v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná 3/, pričom z obsahu odvolania vyplýva, že žalovaná 3/ odvolaním napáda rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k výroku III., ktorým výrokom súd rozhodol vo veci samej a určil, že sporný pozemok patrí do dedičstva po poručiťovi S. Y., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX. V odvolaní namietala, že tento stav ona uvádza ako nepravdivý, uviedla, že dokladá výpis z listu vlastníctva, ďalej namietala, že nebol doložený žiaden dôkaz o tom, že žalovaní 1/, 2/, 3/ sú právoplatní dedičia, súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, nebol predložený dôkaz o tom, že S. Y., nar. XX.XX.XXXX v čase smrti XX.XX.XXXX bol výlučným vlastníkom sporného pozemku. V odvolaní ako dôkaz uviedla výpis z listu vlastníctva č. XXX, uznesenie D/not XX/XX, D XXX/XX-XX, ktoré listiny k odvolaniu však nedoložila. Ďalej v odvolaní uviedla, že rozsudok súdu napáda z dôvodu, že rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že S. Y., nar. XX.XX.XXXX nebol vlastníkom pozemku v čase jeho smrti.

3. Žalobcovia 1/, 2/ a 3/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej 3/ uviedli, že odvolanie žalovanej 3/ považujú v celom rozsahu za nedôvodné. Súd prvej inštancie vykonal všetky navrhnuté dôkazy, ktoré preukázali dôvodnosť podanej žaloby a naliehavý právny záujem na takomto rozhodnutí v prospech žalobcov 1/, 2/ a 3/. Žalobcovia uniesli v konaní dôkazné bremeno, predložili všetky dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd vykonal dokazovanie i výsluchom strán sporu. V celom rozsahu sa stotožňujú s rozhodnutím súdu, ktoré je odôvodnené zákonne, odvolanie žalovanej 3/ považujú za nedôvodné a zároveň nie je jasné, z akých dôvodov žalovaná 3/ rozhodnutie súdu považuje za nesprávne (odvolacie dôvody). Navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

4. K vyjadreniu žalobcov bolo doručené vyjadrenie žalovaných, pričom vo vyjadrení bolo uvedené, že sa by malo ísť o vyjadrenie žalovaných 1/, 2/ a 3/ zastúpených žalovanou 3/ U. F., pričom však v konaní nebola pripojená plná moc na zastupovanie žalovaných 1/, 2/ žalovanou 3/. Zároveň odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalovaným 1/, 2/ nebola doručená ani výzva na vyjadrenie z dôvodu, že ako žalovaná 1/, tak aj žalovaný 2/ sú na doručovacej adrese neznámymi osobami, preto odvolací súd považoval toto vyjadrenie k vyjadreniu žalobcov iba za vyjadrenie žalovanej 3/ U. F.. V písomnom vyjadrení táto uviedla, že odvolanie považuje za dôvodné, žalobkyne nepredložili žiadny dôkaz o tom, že ich starý otec S. Y. bol naozaj výlučným vlastníkom parcely č. XX/X, záhrada o výmere 591 m²; predložili len ten istý listinný dôkaz ako žalovaní. Jedná sa o uznesenie o dedičstve po nebohom S. Y. st., zomrelom dňa XX.XX.XXXX D/not XX/XX, D XXX/XX-XX. Je však nejednoznačné. S poukazom na článok I. a článok IV. uznesenia, podľa uznesenia ŠN v J. o potvrdení dedičstva zo dňa 10.12.1958, č. j. D/not XX/XX, D XXX/XX vkladá sa vlastnícke právo na nehnuteľnosti S. Y. v kat. území F., H. Y. a manž. U., rod. S.. Patrí sem aj sporná parcela, záhrada č. XX/X, čo je ďalším dôkazom, že patrí do dedičstva po H. Y. a právoplatnými dedičmi opakovaným prededením sú žalovaní 1/, 2/ a 3/ čo môže dokázať LV č. XXX.

5. Žalobcovia 1/, 2/ a 3/ v písomnom vyjadrení k uvedenému vyjadreniu uviedli, že nie je zrejmé, či ho podávajú všetci žalovaní, nakoľko toto vyjadrenie obsahuje uvedenie mena a priezviska v závere vyjadrenia všetkých žalovaných, avšak vyjadrenie neobsahuje vlastnoručné podpisy žalovaných podávajúcich vyjadrenie. Ďalej uviedli, že súd prvej inštancie vykonal všetky navrhované dôkazy, ktoré preukázali dôvodnosť podanej žaloby. Žalobcovia uniesli dôkazné bremeno. Nie je jasné, z akých dôvodov žalovaná 3/ rozhodnutie súdu považuje za nesprávne (odvolacie dôvody). Vyjadrenie žalovaných zo dňa 30.03.2023 nijako nespochybňuje predložené listinné dôkazy a vykonané dokazovanie. Súd spoľahlivo zistil skutkový stav.

6. V dôsledku podaného odvolania žalovanej 3/ proti rozsudku súdu prvej inštancie krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 a contrario rozsudok súdu prvej inštancie v meritórnom výroku III., ktoré bolo napadnuté odvolaním žalovanej 3/ ako aj v závislom výroku o trovách konania (výrok IV.) potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodne súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

10. Na základe podaného odvolania žalovanej 3/ tak v rozsahu podaného odvolania, z ktorého vyplýva, že žalovaná 3/ napáda odvolaním rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. a z dôvodov podaného odvolania, ktorými dôvodmi je odvolací súd viazaný podľa § 380 ods. 1 CSP, po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci na základe vykonaného dokazovania v odôvodnení rozhodnutia skonštatoval skutkový stav veci správne, so skutkovými závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a v zmysle § 383 CSP je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Súd dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie náležite odôvodnil, keď odôvodnenie rozhodnutia

súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. Je potrebné zdôrazniť, že žalovaná 3/ ako odvolateľka v podanom odvolaní neuviedla žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vyvodiť zmenu, či zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Vo veci samej, nežiadala ani doplniť dokazovanie za podmienok stanovených ustanovením § 384 ods. 2 a 3 CSP o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré nemohli byť bez jej viny prezentované v prvoinštančnom konaní. Odvolací súd preto pri rozhodovaní odvolaní žalovanej 3/ proti rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej vychádzal zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, pričom neboli naplnené procesné predpoklady doplňovať dokazovanie, prípadne nariaďovať odvolacie pojednávanie zo strany odvolacieho súdu (§ 383, § 384 ods. 1, 2 a 3 CSP v spojení s ustanovením § 366 CSP) s prihliadnutím na rozsah odvolania žalovanej 3/ a odvolacie dôvody uvedené v jej odvolaní. Odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že odvolanie žalovanej 3/, čo sa týka rozsudku súdu vo veci samej (výrok III.) nie je dôvodné a nemožno mu vyhovieť. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za vecne správne, pri preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok.

11. S poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd považuje napadnutý rozsudok vo veci samej (výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie) za vecne správny ako vo výrokovej časti tak aj v časti odôvodnenia, pričom zároveň v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Nad rámec uvedeného a v nadväznosti na obsah odvolania žalovanej 3/, ktoré je potrebné ustáliť tak, že namieta zistený skutkový stav súdom prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že tento odvolací dôvod žalovanej 3/ neobstojí. Súd prvej inštancie vo veci vykonal náležité dokazovanie, pričom vykonal všetky dôkazy, ktoré strany sporu navrhli (dôkazná povinnosť v konaní pred súdom zaťažuje strany sporu, pričom odvolací súd preskúmaním veci zistil, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol všetky vykonané dôkazy, vrátane vylúčených žalobkyne 1/, žalovanej 1/ a žalovanej 3/ v konaní pred súdom. Zároveň podrobne uviedol v bodoch 9. až 12. listinné dôkazy, ktoré strany sporu v konaní pred súdom prvej inštancie predložili a na základe vykonaného dokazovania správne vec právne posúdil v súlade s ustanovením § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podrobne uviedol na základe čoho bol právny predchodca žalobkyní v 1/, 2/ a 3/ rade (S. Y., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX a bol starým otcom žalobkyní v 1/ a 2/ rade, ktoré sú právny nástupcami po E. Y., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX a bol synom S. Y., nar. XX.XX.XXXX, žalobkyňa v 3/ rade je právnu nástupkyňou po S. Y., nar. XX.XX.XXXX - je jeho dcérou). Tieto skutočnosti nepochybne boli preukázané predloženými listinami (dedičské rozhodnutia), na ktoré súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia poukázal, pričom pokiaľ žalovaná 3/ v odvolaní uviedla, že nebol doložený žiaden dôkaz o tom, že žalovaní 1/, 2/ a 3/ sú právoplatní dedičia, toto tvrdenie nie je pravdivé, keď opak bol preukázaný listinnými dôkazmi. Uznesením Štátneho notárstva v J., Dnot XX/XX, D XXX/XX-XX zo dňa 10.12.1958, bolo preukázané, že bolo prejednané dedičstvo po právnom predchodcovi S. Y., nar. XX.XX.XXXX, ako aj právnomu predchodcovi H. Y., U. F., rod. Y., H. F., rod. Y., B. Y. a H. Y., S. Y., ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, pričom štátne notárstvo schválilo dohodu, ktorú dedičia uzavreli. Z tohto rozhodnutia nepochybne vyplýva dohoda o nadobudnutí dedičstva iba medzi S. Y. a H. Y., zároveň z tohto rozhodnutia je nepochybné, že S. Y., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, na základe dohody, ktorá bola schválená štátnym notárstvom, zdedil a stal sa vlastníkom nehnuteľnosti - záhrady vo výmere 591 m² zapísanej vo vložke č. XXX pod radovým č. 4, parc. č. XX/X v celosti. Teda neobstojí ani námietka žalovanej 3/, že ani jeden dôkaz o tom, že S. Y. nar. XX.XX.XXXX v čase smrti XX.XX.XXXX bol výlučným vlastníkom sporného pozemku. Súd prvej inštancie správne skonštatoval, že predmetná nehnuteľnosť nebola prejednaná doteraz v dedičskom konaní po nebohom S. Y., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, táto bola nesprávne zahrnutá do dedičstva po právnom predchodcovi žalovaných H. Y., ktorý mal manželku U. rod. S., a preto žaloba žalobcov v 1/ až 3/ rade je dôvodná. Pokiaľ žalovaná 3/ v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, žiadnym spôsobom nešpecifikovala, ktoré dôkazy strany sporu navrhli a súdom vykonané neboli, keď odvolací súd preskúmaním obsahu celého spisu zistil, že súd vykonal všetky navrhované dôkazy. Táto odvolacia námietka preto rovnako dôvodná nie je. Zároveň žalovaná 3/ v podanom odvolaní uviedla, že napáda rozhodnutie súdu prvej inštancie z dôvodu, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, avšak tento dôvod žiadnym spôsobom nešpecifikovala, preto odvolací súd nemôže posúdiť vecne túto odvolaciu námietku, keďže žalovaná 3/ žiadnym spôsobom nešpecifikovala, v čom malo spočívať nesprávne právne posúdenie veci. Odvolací súd však uvádza, že preskúmaním obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, s prihliadnutím na vykonané dokazovanie nezistil, že by súd prvej inštancie sa dopustil vo veci nesprávneho právneho posúdenia.

12. Z horeuvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie týkajúceho sa meritórneho rozhodnutia vo veci samej (výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie) z dôvodu vecnej správnosti postupom v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

13. Odvolací súd zároveň podrobil odvolaciemu prieskumu aj závislý výrok (výrok IV.), ktorým súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vo veci správne aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1. Žalobkyne v 1/ až 3/ rade boli v konaní úspešnou stranou sporu v celom rozsahu, žalovaní 1/ až 3/ boli neúspešnou stranou sporu, preto súd prvej inštancie správne rozhodol o povinnosti žalovaných 1/, 2/ a 3/ zaplatiť žalobcom 1/, 2/ a 3/ náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie postupom v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, a keďže žalobkyne v 1/ až 3/ rade boli v odvolacom konaní úspešnou stranou sporu, žalovaná 3/, ktorá jediná iniciovala odvolacie konanie, keď podala odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie, v odvolacom konaní úspešnou stranou sporu nebola, preto odvolací súd uložil žalovanej 3/ povinnosť zaplatiť žalobcom v 1/, 3/ a 4/ rade náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie postupom v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

15. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).